δέν εἶχε γνήσιο ἀναδρομικό ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ οἱ ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις ἠδύναντο νά προσαρμόσουν τήν παραγωγή τους κατά τόν Νοέμβριο καί Δεκέμβριο, ὥστε νά λάβουν ὑπ' ὄψη τίς ποσοστώσεις τους γιά τό τρίμηνο καί νά ἀποφύγουν ἔτσι κάθε παράβαση.

3. Ἄν καί, κατά γενικό κανόνα, ἡ ἀρχή τῆς ἀσφαλείας τοῦ δικαίου δέν ἐπιτρέπει τόν καθορισμό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος μιᾶς κοινοτικῆς πράξεως ἀπό ἡμερομηνίας προγενεστέρας τῆς δημοσιεύσεώς της, συγχωρεῖται ἐξαίρεση ὅταν τό ἐπιδάλλει ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός καί ὅταν ἐπιδεικνύεται ὁ πρέπων σεβασμός πρός τήν δικαιολογημένη ἐμπιστοσύνη τῶν ἐνδιαφερομένων.

4. Ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ ὑποχρέωση τῆς Ἐπιτροπῆς νά προβαίνει σέ μελέτες σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἐνώσεις ἐπιχειρήσεων γιά τόν καθορισμό τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς συνεπάγεται μέν τήν ὑποχρέωση νά διαβουλεύεται μέ αὐτές κατά τήν ἐκπόνηση τῶν μελετῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὄχι νά διαβουλεύεται μέ κάθε ἐπιχείρηση ἀτομικῶς ἤ νά ἐπιτυγχάνει τήν συναίνεση τῶν ἐπιχειρήσεων σιδήρου καί χάλυβος ὡς πρός τά μέτρα πού προτείνει.

5. Ἀπό τήν διατύπωση τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ προκύπτει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἔχει τήν ἐξουσία «στό βαθμό πού εἶναι ἀναγκαῖο» νά λαμβάνει τά προβλεπόμενα στό ἄρθρο 74 μέτρα, συγχρόνως μέ κάθε ἄλλο τυχόν μέτρο πού λαμβάνεται βάσει τοῦ ἄρθρου 58. Ἡ ἐκτίμηση τῆς ἀνάγκης λήψεως τέτοιων μέτρων ἐναπόκειται στήν Ἐπιτροπή, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἐλέγχου ἀπό τό Δικαστήριο τῆς νομιμότητος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας αὐτῆς.

Στήν ὑπόθεση 258/80,

SpA Metallurgica Rumi, ἐδρεύουσα στό Bergamo (Ἰταλία) νομίμως ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν πρόεδρό της, Carlo Rumi, μέ δικαστικούς πληρεξουσίους τούς Giacomo Fustinoni καί Giuseppe Marchesini, δικηγόρους παρά τῶ Corte di cassazione τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν δικηγόρο Jean Hoss, 84, Grand-rue,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπης των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, ἐκπροσωπουμένης ἀπό τόν Alberto Prozzillo, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν Mario Cervino, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθ' ἧς,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν ἀκύρωση μιᾶς ἀτομικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περί τοῦ καθορισμοῦ τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς γιά ὁρισμένα προϊόντα χάλυβος (ἄρθρο 33 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο ἀπό τούς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, G. Bosco, A. Touffait καί O. Due, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, T. Koopmans, U. Everling, A. Χλωρό καί F. Grévisse, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: G. Reischl
γραμματεύς: A. Van Houtte

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας καί οἱ ἰσχυρισμοί καί τά ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά καί διαδικασία

A — Ἱστορικό τῆς διαφορᾶς

1. Μέ τήν ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980 (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 13/010, σ. 50), ἡ Ἐπιτροπή, κρίνοντας ὅτι, λόγω τῆς πτώσεως τῆς ζητήσεως τοῦ χάλυβος, ἡ Κοινότης εὑρίσκεται σέ περίοδο ἐκδήλου κρίσεως κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 57 δέν ἐπαρκοῦσαν γιά τήν ἀντιμετώπισή της, καθώρισε ἕνα σύστημα ποσοστώσεων παραγωγῆς γιά τόν ἀκατέργαστο χάλυβα (ἄρθρο 1) καί γιά τέσσερις ὁμάδες προϊόντων ἐλάσεως (ἄρθρο 2).

Ἡ ὁμάς IV καλύπτει ἐλαφρεῖς μορφοσιδήρους στούς ὁποίους περιλαμβάνονται τό χονδρόσυρμα σέ κουλοῦρες, οἱ χαλύβδινοι ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς καί οἱ λοιποί ἐμπορικοί χάλυβες, πού περιέχονται στό ἐρωτηματολόγιο Eurostat 2-13, στίς σειρές 132, 133 καί 134 ἀντιστοίχως.

2. Τό ἄρθρο 1 παράγραφος 4 τῆς ἀποφάσεως 2794 ὁρίζει ὅτι ἡ διαχείριση τοῦ συστήματος ποσοστώσεων ἐξασφαλίζεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή. Ἡ τελευταία δύναται νά βοηθεῖται ἀπό ἀνεξαρτήτους ὀργανισμούς ἤ ἀπό ἐμπειρογνώμονες καί ὅτι τό ἐπαγγελματικό μυστικό τῶν ἐπιχειρήσεων πρέπει νά διασφαλίζεται.

3. Δυνάμει τῶν συνδυασμένων ἄρθρων 3, 4 καί 5 τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, οἱ ποσοστώσεις γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 τῆς ἐν λόγω ὁμάδος IV καθορίζονται μέ ἐφαρμογή ἑνός ποσοστοῦ μειώσεως 17,39 % βάσει τῶν *παραγωγῶν ἀναφορᾶς* τοῦ ἄρθρου 4. Τό ποσοστό μειώσεως γιά τόν κοινό χάλυβα ἀντιστοιχεῖ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 τῆς ἀποφάσεως, στόν μέσο ὅρο τῶν ποσοστῶν μειώσεως τῶν τεσσάρων ὁμάδων ἐλασματοποιηθέντων προϊόντων ἐλάσεως σταθμισμένο ἀνάλογα μέ τήν *παραγωγή ἀναφορᾶς* καθεμιᾶς ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές προϊόντων.

4. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4, οἱ τριμηνιαῖες παραγωγές ἀναφορᾶς γιά κάθε ἐπιχείρηση ὑπολογίζονται κατά τόν ἀκόλουθο τρόπο:

«1. Γιά κάθε μήνα τοῦ δεδομένου τριμήνου, λαμβάνεται ὑπόψη ὁ ἴδιος μήνας κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου ἀπό Ἰούλιο 1977 μέχρι Ἰούνιο 1980 κατά τόν ὁποῖο τό σύνολο παραγωγῆς τῶν τεσσάρων ὁμάδων τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων ἦταν τό πιό ὑψηλό. Οἱ τρεῖς μῆνες πού ἐπιλέγονται κατ' αὐτόν τόν τρόπο καί πού δέν εἶναι κατ' ἀνάγκη συνεχόμενοι, ἀποτελοῦν τήν περίοδο ἀναφορᾶς.

2. Οἱ παραγωγές ἀναφορᾶς εἶναι ἴσες, γιά τόν ἀκατέργαστο χάλυβα καί γιά κάθε μία ἀπό τίς τέσσερις ὁμάδες τῶν ἐλασματοποιηθέντων προϊόντων, πρός τίς ἀντίστοιχες παραγωγές κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου ἀναφορᾶς.»

5. Κατά τό ἄρθρο 7 παράγραφος 2 τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς:

«Σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τήν παράδοση προϊόντων πού τίθενται ὑπό τό σύστημα ποσοστώσεων, οἱ ἐπιχειρήσεις ὀφείλουν νά μήν ὑπερβοῦν καθ' ὁμάδα προϊόντων, γιά τίς παραδόσεις ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, τή σχέση μεταξύ τῶν κοινοτικῶν παραδόσεων καί τῶν συνολικῶν παραδόσεων πού ὑπάρχει κατά τή διάρκεια τῶν δώδεκα μηνῶν, τῆς περιόδου ἀπό Ἰούλιο 1977 μέχρι Ἰούνιο 1980, κατά τούς ὁποίους τό ὕψος τῆς παραγωγῆς τῶν τεσσάρων ὁμάδων ἐλασματοποιηθέντων προϊόντων ἦταν τό πιό ὑψηλό.»

6. Τά ἄρθρα 10, 11 καί 12 ὁρίζουν ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νά παρέχουν τίς πληροφορίες καί τά στοιχεῖα πού προβλέπουν οἱ διατάξεις αὐτές, τό δέ ἄρθρο 13 ὁρίζει ὅτι:

«1. Ἡ Ἐπιτροπή ἐπαληθεύει τήν ἀκρίβεια τῶν δηλώσεων καί πληροφοριῶν πού παρέχονται ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις. Οἱ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νά ἐπιτρέπουν τίς ἐπαληθεύσεις αὐτές, χωρίς νά εἶναι ἀναγκαία μία ἀτομική ἀπόφαση. Ἡ ἐντολή τοῦ ἐλεγκτοῦ πρέπει νά ἀναφέρεται στήν παρούσα διάταξη καί νά ἀναφέρει τίς παρασχεθεῖσες δηλώσεις καί πληροφορίες πού εἶναι ἐπιφορτισμένος νά ἐπαληθεύει.

2. Οἱ ἐπιχειρήσεις πού δέν θά συμμορφώνονται πρός τίς ὑποχρεώσεις πού προκύπτουν ἀπό τά ἄρθρα 10, 11, 12 καί 13 παράγραφος 1 ἤ πού θά παράσχουν λανθασμένες πληροφορίες, ὑπόκεινται σέ πρόστιμα καί χρηματικές ποινές πού προβλέπονται στό ἄρθρο 47 τῆς συνθήκης.»

7. Μέ ἀτομική ἀπόφαση τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980, ἡ Ἐπιτροπή καθώρισε τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς τῆς προσφευγούσης γιά τήν περίοδο ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1980 ὡς ἀκολούθως:

	Παραγωγές ἀναφορᾶς				Μείωση	Ποσόστωση 4ου τριμήνου 1980
	Ὀκτώβριος 1978	Νοέμβριος 1979	Δεκέμβριος 1977	Σύνολο		
	τόννοι	τόννοι	τόννοι	τόννοι	%	τόννοι
Προϊόντα ἐλάσεως						
Ὁμάς I					20,78	
Ὁμάς II					18,93	
Ὁμάς III					21,53	
Ὁμάς IV	36 390	40 466	35 833	112 689	17,39	93 092
Σύνολο I—IV	36 390	40 466	35 833	112 689		93 092
Χάλυβας	46 500	47 392	42 010	135 902	17,39	112 269

8. Μέ ἐπιστολή τῆς 3ης Νοεμβρίου 1980, ἡ Ἐπιτροπή ἐπληροφόρησε τήν προσφεύγουσα ὅτι οἱ πληροφορίες πού ἦταν ἀναγκαῖες γιά νά ἐπαληθευθεῖ ἡ τήρηση τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς της ἐπρόκειτο νά συλλεγοῦν ἀπό ἐλεγκτές διαχειρίσεως [agenti fiduciari], βοηθουμένους ἀπό μηχανικούς. Ἐζήτησε ἀπό τήν προσφεύγουσα νά τῆς γνωστοποιήσει τά ὀνόματα προσώπων στά ὁποῖα ἐπεφόρτισε ἡ προσφεύγουσα νά διατηροῦν ἐπαφή μέ τούς ἐν λόγω ἐκπροσώπους τῆς Ἐπιτροπῆς. Τήν 10η Νοεμβρίου 1980, ἡ προσφεύγουσα ἐγνωστοποίησε ἐγγράφως στήν Ἐπιτροπή τό ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ της, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νά καταστεῖ ὑπεύθυνος γιά τίς σχέσεις μέ τούς ἐλεγκτές τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τήν 11η Νοεμβρίου 1980, ἕνας ἐλεγκτής, πού ἀνῆκε σέ ἰδιωτική ἑταιρία ἐλέγχου διαχειρίσεως, [societa fiduciaria], καί ἕνας μηχανικός μετέβησαν, ὡς ἐντολοδόχοι τῆς Ἐπιτροπῆς, στίς ἐγκαταστάσεις τῆς προσφευγούσης γιά νά προβοῦν στήν ἐπαλήθευση τῆς τηρήσεως, ἀπό τήν προσφεύγουσα, τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς πού τῆς εἶχαν ἐπιβληθεῖ μέ τηλετύπημα τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980.

9. Ἡ προσφεύγουσα ἠρνήθη νά ἐπιτρέψει τίς ἐπαληθεύσεις αὐτῶν τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς, μέ τήν αἰτιολογία ὅτι ὁ μηχανικός τόν ὁποῖο εἶχε προσλάβει γιά τήν ἐπαλήθευση ἡ Ἐπιτροπή ἦταν ὑπάλληλος μιᾶς ἀνταγωνιστικῆς ἐπιχειρήσεως χάλυβος. Προσλαμβάνοντας τόν μηχανικό αὐτό ὡς ἐμπειρογνώμονα γιά τίς ἐπαληθεύσεις πού ἔπρεπε νά διενεργηθοῦν στίς ἐγκαταστάσεις τῆς προσφευγούσης, ἡ Ἐπιτροπή δέν διεσφάλιζε τό ἀπόρρητο τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς προσφευγούσης, κατά παράβαση τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 4 τῆς ἀποφάσεως τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980.

Περί τῆς ἀρνήσεως αὐτῆς συνετάγη καί ὑπεγράφη μία ἔκθεση ἀπό τούς ἐντολοδόχους τῆς Ἐπιτροπῆς, καί ἀπό τόν ἐκπρόσωπο τῆς προσφευγούσης.

10. Μέ τηλετύπημα τῆς 26ης Νοεμβρίου 1980, πού ἀπέστειλε στήν προσφεύγουσα, ἡ Ἐπιτροπή ἐνέμεινε στήν ἄποψή της, δηλώνοντας ὅτι, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπιφορτισμένη μέ τόν ἔλεγχο, ὀφείλει ἐκ τῶν πραγμάτων νά προσφύγει στίς ὑπηρεσίες ἐμπειρογνωμόνων στόν τομέα τῆς σιδηρουργίας.

«Κατά κανόνα, τῆς ἐπιφορτισμένης μέ τόν ἔλεγχο ὁμάδος προΐσταται, ὑπ' εὐθύνη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἕνας ὑπάλληλος τῆς ἑταιρίας ἐλέγχου διαχειρίσεως. Οἱ ἐμπειρογνώμονες εἶναι τεχνικοί συνεργάτες τῆς Ἐπιτροπῆς, πού ἐνεργοῦν σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες πού τούς δίδονται ἀπό τήν ἑταιρία ἐλέγχου διαχειρίσεως, ἡ ὁποία μόνη διοργανώνει καί κατευθύνει τόν ἐπί τόπου ἔλεγχο.

Ἂν ἡ ἐλεγχόμενη ἐπιχείρηση διαπιστώσει ὅτι ὁρισμένα αἰτήματα τοῦ τεχνικοῦ συμβούλου ἄπτονται ἑνός ἀπορρήτου πού ἀφορᾶ τήν διάρθρωση τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἢ τόν κύκλο τῆς παραγωγῆς καί τῆς ἐμπορίας, ἡ ἐπιχείρηση αὐτή δύναται νά ζητήσει ἀπό τήν Ἐπιτροπή, μέσω τοῦ προϊσταμένου τῆς ὁμάδος ἐλέγχου, νά λάβει τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν ἐξάλειψη τῆς δυσχερείας πού προέκυψε ἀπό τήν ἔρευνα τοῦ τεχνικοῦ συμβούλου.»

Ἐν ὄψει τῶν διευκρινίσεων αὐτῶν, ἡ προσφεύγουσα ἐπληροφόρησε τήν Ἐπιτροπή, μέ τηλετύπημα τῆς 28ης Νοεμβρίου 1980, ὅτι

«Δεδομένου ὅτι οἱ ἐν λόγω τεχνικοί ἐμπειρογνώμονες δέν ἔχουν τήν ἐξουσία νά ἀναλαμβάνουν προωτοβουλίες, εἶναι δέ δυνατή ἀπομάκρυνσή τους ἢ ὁ ἀποκλεισμός τους ἀπό τίς ἐργασίες ἐλέγχου σέ περίπτωση πού ἡ ἑταιρία ἔχει λόγους νά πιθανολογεῖ βλάβη τῶν προστατευομένων ἀπό τήν συνθήκη συμφερόντων της, δέν διατυπώνομε, ἐν ὄψει τῶν σαφῶν αὐτῶν ἐγγυήσεων, περαιτέρω ἀντιρρήσεις.»

Β — Ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας

1. Μέ δικόγραφο τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1980, πού κατετέθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 24η Νοεμβρίου 1980, ἡ προσφεύγουσα ἤσκησε προσφυγή, μέ τήν ὁποία ζητεῖ τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980,

περί καθορισμοῦ τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς τῆς προσφευγούσης γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980, κατ' ἐφαρμογή τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80.

2. Τήν 28η Νοεμβρίου 1980, ἡ προσφεύγουσα ὑπέβαλε, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 39 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου, αἴτηση λήψεως προσωρινῶν μέτρων, μέ τήν ὁποία ἐζητεῖτο:

α) νά ἀνασταλεῖ ἡ ἐκτέλεση τῆς προσβαλλομένης ἀτομικῆς ἀποφάσεως, τουλάχιστον κατά τό μέτρο πού ἡ παραγωγή (καί οἱ πωλήσεις) τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου 1980 περιελήφθησαν στό σύστημα ποσοστώσεων πού καθωρίσθη ἀπό τήν ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ, ἀντικαθιστώντας ἐνδεχομένως τό σύστημα αὐτό μέ μία δίμηνη ποσόστωση γιά τόν Νοέμβριο καί τόν Δεκέμβριο τοῦ ἔτους ἐκείνου·

6) νά ὑποχρεωθεῖ ἡ Ἐπιτροπή νά λάβει ἀμελλητί τά μέτρα θεραπείας πού θέτει στήν διάθεσή της τό ἄρθρο 74 ΕΚΑΧ, γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ὁποίου συνέτρεχαν, στήν προκειμένη περίπτωση, ὅλες οἱ προϋποθέσεις·

γ) νά ἀπαγορευθεῖ στήν Ἐπιτροπή νά χρησιμοποιεῖ, τουλάχιστον γιά τήν διενέργεια ἐλέγχων καί ἐπαληθεύσεων ἐπί τῆς προσφευγούσης, τεχνικούς συμβούλους πού τελοῦν σέ ὑπαλληλική σχέση μέ ἀνταγωνιστικές ἤ παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις χάλυβος.

Μέ τίς παρατηρήσεις της ἐπί αἰτήσεως λήψεως προσωρινῶν μέτρων, ἡ *Ἐπιτροπή* ἐζήτησε τήν ἀπόρριψή της.

Μέ αἰτιολογημένη *διάταξη* τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1980, ἡ αἴτηση λήψεως προσωρινῶν μέτρων ἀπερρίφθη καί ἔγινε ἐπιφύλαξη ὡς πρός τά δικαστικά ἔξοδα.

3. Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς τήν προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων.

II — Αἰτήματα τῶν διαδίκων

Ἡ *προσφεύγουσα* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

κυρίως

1. νά ἀναγνωρίσει τό ἀνεφάρμοστο τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ γιά τούς λόγους πού ἐκτίθενται στήν προσφυγή·

2. νά ἀκυρώσει τήν ἀτομική ἀπόφαση τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980, μέ τήν ὁποία ἡ Ἐπιτροπή καθώρισε τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980·

3. νά καταδικάσει τήν Ἐπιτροπή στά δικαστικά ἔξοδα·

ἐπικουρικῶς

νά ὑποχρεώσει τήν Ἐπιτροπή νά προσκομίσει ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου:

1. τά πρακτικά τῆς συνεδριάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ΕΚΑΧ, κατά τήν ὁποία ἐξετάσθησαν τά προταθέντα ἀπό τήν Ἐπιτροπή μέτρα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ·

2. τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, οἱ ὁποῖες ἀφιερώθησαν στήν ἐξέταση τῶν ἀνωτέρω κατά τό ἄρθρο 58 μέτρων, καί στήν ἀπαιτουμένη σύμφωνη γνώμη·

3. τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐπιτροπῆς καί τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑνώσεως Ἰταλικῶν Ἐπιχειρήσεων Χαλυβουργίας (ISA), καθώς καί τῶν διαβουλεύσεων μέ κατ' ἰδίαν ἐπιχειρήσεις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ·

4. τήν σύμβαση-τύπο πού συνάπτεται μεταξύ τῆς Ἐπιτροπῆς καί τῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ ὁποῖες ἔχουν θέσει τούς ὑπαλλήλους τους στήν διάθεση τῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν διενέργεια τῶν ἐλέγχων καί τῶν ἐπαληθεύσεων.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

— νά ἀπορρίψει τήν προσφυγή ὡς ἀπαράδεκτη, ἄλλως ὡς ἀβάσιμη, ὅσον ἀφορᾶ τούς λόγους ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 4 καί ἐκ τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ·

— νά ἀπορρίψει ὡς ἀβάσιμο τό ὑπόλοιπο μέρος τῆς προσφυγῆς·

— νά καταδικάσει τήν προσφεύγουσα στά δικαστικά ἔξοδα.

III — Ἰσχυρισμοί καί ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων

1. *Ἐπί τῆς ἀναδρομικότητος τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ* (παραβίαση τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου πού διέπουν τήν ἐφαρμογή τῆς συνθήκης)

Ἡ *προσφεύγουσα* προσάπτει στήν γενική ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ ὅτι, κατά τόν προσδιορισμό τῶν ἀνωτάτων ὁρίων ἐθνικῆς παραγωγῆς πού ἐπετράπησαν κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους καί τῶν παραδόσεων προϊόντων ἐμπιπτόντων στόν τομέα τῆς ΕΚΑΧ, ἔλαβε ὑπ' ὄψη τήν παραγωγή καί τίς πωλήσεις πού ἐπραγματοποιήθησαν ἀπό *1ης Ὀκτωβρίου 1980.* Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀπόφαση εἶναι *ἀναδρομική,* τόσο λόγω τοῦ περιεχομένου της (ἄρθρα 5 καί 11 παράγραφος 2) ὅσο καί λόγω τῆς ρητῆς δηλώσεως πού περιέχεται στό προοίμιό της (σημεῖο 4 τελευταία παράγραφος).

Τό ἀναδρομικό αὐτό ἀποτέλεσμα ἀντίκειται ἰδίως στίς ἀναγνωριζόμενες ἀπό τά Κράτη μέλη γενικές ἀρχές καί συνιστᾶ *παραβίαση μιᾶς γενικῆς ἀρχῆς τοῦ δικαίου.*

Πρός ὑποστήριξη τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ προσφεύγουσα προβάλλει ἰδίως ὅτι ἡ παραγωγή καί οἱ παραδόσεις ἐντός τῆς ζώνης ΕΚΑΧ, δηλαδή περιστατικά καί ἐμπορικές πράξεις πού συνετελέσθησαν ὑπό καθεστώς ἐλευθερίας κατά τόν Ὀκτώβριο 1980, ἀπέκτησαν *ἐκ τῶν ὑστέρων* νομική σημασία γιά τόν προσδιορισμό, κατά τήν λήξη τοῦ τριμήνου, τοῦ νομίμου ἤ μή τῆς μεταγενέστερης συμπεριφορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως. Πράγματι, ἄν ἡ παραγωγή καί οἱ παραδόσεις κατά τόν μήνα Ὀκτώβριο εἶχαν ὑπερβεῖ τήν ποσόστωση πού εἶχε καθορισθεῖ γιά τό τρίμηνο, ἡ ἀναδρομικότης τῶν ἐπιδίκων διατάξεων θά καθιστοῦσε *a posteriori* παράνομες, πράξεις πού δέν ἦταν παράνομες κατά τόν χρόνο τῆς τελέσεώς τους.

Ἡ προσφεύγουσα ἀναγνωριζει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή δέν ἀπέκρυψε τίς προθέσεις της, δημιουργώντας ἐξ ἀρχῆς ἕνα μέσο ἀμύνης της ἔναντι τῶν ἐπιχειρήσεων (βλ. αἰτιολογικές σκέψεις τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, σημεῖο 4 τελευταία παράγραφος). Ἐν τούτοις, τό κείμενο τῆς ἀποφάσεως, τό ὁποῖο ἐνεφανίσθη ὡς ὁριστικοποιημένο ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἀπό τίς ἀρχές Ὀκτωβρίου, ὑπέστη ἐν συνεχεία τόσες ἀλλεπάλληλες τροποποιήσεις, ὥστε ἡ ἐγκατάλειψή του ἐφαίνετο περισσότερο πιθανή ἀπό τήν υἱοθέτησή του. Πράγματι, ὁ τύπος ἔδωσε τόση προβολή στίς διαφορές ἀπόψεων πού εἶχαν ἐκδηλωθεῖ ἐντός τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν, ὥστε καί ὁ λιγότερο ἐνημερωμένος ἀναγνώστης εὐλόγως ἠδύνατο νά προβλέψει ὅτι τό σχέδιο θά ἐγκατελείπετο ἤ ὅτι ἄλλες λύσεις θά υἱοθετοῦντο ἤ καί ὅτι θά ἐπανελαμβάνοντο οἱ διαπραγματεύσεις γιά ἐκουσίους αὐτοπεριορισμούς. Μόνο κατά τό πρῶτο Σαββατοκύριακο τοῦ Νοεμβρίου ἀνεκοίνωσε ὁ εἰδικευμένος τύπος τήν εἴδηση ὅτι τό Συμβούλιο ἔδωσε τελικά εὐνοϊκή γνώμη ὡς

πρός τόν καθορισμό ένός μηχανισμοῦ ποσοστώσεων, 6άσει τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ (6λ. Europe, φύλλο 3012, τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980).

Οἱ ἐπιχειρήσεις, ὅμως, δέν ἦταν δυνατό νά 6ασίσουν τίς ἐπιλογές καί τά προγράμματά. τους σέ ἀ6έ6αια πολιτικά γεγονότα. Εἰδικώτερα, ἡ προσφεύγουσα, ἔχοντας νά ἀντιμετωπίσει τίς σοβαρές ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς, ἠναγκάσθη νά παραγάγει καί νά πωλήσει κατά τόν μήνα Ὀκτώ6ριο στίς τιμές πού ἡ ἀγορά ἦταν σέ θέση νά ἀντέξει.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ὑποστηρίζει, μέ τό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της, ὅτι ἡ ἀπαγόρευση θεσπίσεως ἀναδρομικῶν νόμων δύναται νά θεωρηθεῖ ὡς γενική ἀρχή τοῦ δικαίου μόνο στό πεδίο τοῦ ποινικοῦ δικαίου. Ἀμφισ6ητεῖ, ἐξ ἄλλου, τήν ὕπαρξη γνησίας ἀναδρομικότητος ἐν προκειμένω. Πράγματι, ἡ γενική ἀπόφαση προ6λέπει ποσοστώσεις παραγωγῆς γιά περιόδους τριῶν μηνῶν, ἀπό τούς ὁποίους ὁ ἕνας ἔχει ἤδη παρέλθει κατά τήν λήψη τῆς ἀποφάσεως· παρέμεναν, ὅμως, δύο ἀκόμη μῆνες καί οἱ ἐπιχειρήσεις εἶχαν ὅλη τήν δυνατότητα νά μειώσουν τήν παραγωγή τους κατά τόν Νοέμ6ριο καί Δεκέμ6ριο, μένοντας κατά τόν τρόπο αὐτό ἐντός τῶν ὁρίων τῶν ποσοστώσεών τους καί ἀποφεύγοντας οἱαδήποτε κύρωση. Τό ἄρθρο 15 τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως δέν προσδίδει, συνεπῶς, στήν ἀπόφαση ἕνα γνησίως ἀναδρομικό χαρακτήρα, ἀλλά ἁπλῶς λαμ6άνει ὑπ' ὄψη, γιά μία μελλοντική ἐκτίμηση, ἕνα γεγονός πού συνέ6η στό παρελθόν. Τό Δικαστήριο ἔχει δεχθεῖ τήν νομιμότητα τῆς νομοθετικῆς αὐτῆς τεχνικῆς, μεταξύ ἄλλων, στήν ὑπόθεση 44/65, *Hessische Knappschaft* (Racc. 1965, σ. 960).

Ἐξ ἄλλου, ἀκόμη καί ἄν γίνει δεκτό ὅτι ἡ ἐν λόγω διάταξη εἶναι ἀναδρομική, τοῦτο δέν συνεπάγεται αὐτομάτως τόν παράνομο χαρακτήρα της. Πράγματι, τό Δικαστήριο ἔχει δεχθεῖ τό νόμιμο τῶν ἀναδρομικῶν πράξεων, ὅταν πληροῦνται δύο προϋποθέσεις: ὅτι θεσπίζοντας μέτρα ἱκανά νά διαφυλάξουν τίς δικαιολογημένες προσδοκίες τῶν ἰδιωτῶν καί ὅτι αὐτό τοῦτο τό ἀναδρομικό ἀποτέλεσμα εἶναι ἀναγκαῖο γιά τήν ἐπίτευξη τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν (6λ. πχ. τήν ὑπόθεση 98/78 *Racke,* Racc. 1979, σ. 69).

Ἡ Ἐπιτροπή φρονεῖ ὅτι ἡ πρώτη ἀπό τίς δύο προϋποθέσεις ἐπληρώθη, ἰδίως μέ τήν ἀνακοίνωση τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1980 (GU C 264, σ. 2). Ὅσον ἀφορᾶ τήν δεύτερη, ἦταν ἀναγκαῖο, γιά τήν ἀποτελεσματικότητα τοῦ ἐπιλεγέντος συστήματος, νά συμπεριληφθεῖ καί ὁ μήνας Ὀκτώ6ριος. Δεδομένου ὅτι οἱ συντελεστές χρησιμοποιήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων σιδήρου καί χάλυ6ος μόλις ὑπερέ6αιναν τό 50 % κατά τίς ἀρχές τοῦ θέρους, τοῦτο ἐσήμαινε ὅτι, ἄν δέν ἐδίδετο «ἀναδρομικότης», πολλοί παραγωγοί θά ἠδύναντο νά ἔχουν διπλασιάσει τήν παραγωγή τους τόν Ὀκτώ6ριο, ἐν ὄψει τῶν μειώσεων πού θά ἐφηρμόζοντο τόν Νοέμ6ριο καί τόν Δεκέμ6ριο, ἐκμηδενίζοντας ἐντελῶς τήν ἀποτελεσματικότητα τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων μέχρι τό τέλος τοῦ 1980.

Ἡ *προσφεύγουσα* ἀντιτάσσει μέ τήν ἀπάντησή της ὅτι, καίτοι ἡ ἀναδρομικότης ἀφορᾶ κυρίως τό ποινικό δίκαιο, γεγονός παραμένει ὅτι ἡ ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ προ6λέπει 6αριές χρηματικές κυρώσεις, οἱ ὁποῖες ἐνδέχεται νά ἐπι6ληθοῦν ἐπί πράξεων οἰκονομικῆς φύσεως, οἱ ὁποῖες ἐτελέσθησαν πρό τῆς θεσπίσεως τῶν διατάξεων πού τίς εἰσήγαγαν. Οἱ διοικητικές κυρώσεις συνδέονται, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς τους, πολύ στενά μέ τήν ποινική κύρωση.

Ἡ προσφεύγουσα ἐνισχύει τά ἐπιχειρήματά της περί προστασίας τῶν δικαιολογημένων προσδοκιῶν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὑποστηρίζει, τέλος, ὅτι κανείς — καί λιγότερο ἀπό ὅλους τά κοινοτικά ὄργανα — δέν δύναται νά προκαθορίζει συγκεκριμένα ἀποτελέσματα μέσω μονομερῶν δηλώσεων, οἱ ὁποῖες δέν δύνανται νά ἐπιβεβαιωθοῦν ἀπό μεταγενέστερα γεγονότα ἤ νομικές πράξεις, πού συνδέονται μέ τήν ἔκφραση θελήσεως ἤ γνώμης ἄλλων προσώπων.

Ἡ *Ἐπιτροπή,* μέ τήν ἀνταπάντησή της, ἀμφισβητεῖ τόν ἰσχυρισμό τῆς προσφευγούσης, ὅτι οἱ προβλεπόμενες ἀπό τήν ἀπόφαση κυρώσεις «ἐνδέχεται νά ἐπιβληθοῦν ἐπί πράξεων οἰκονομικῆς φύσεως, οἱ ὁποῖες ἐτελέσθησαν πρός τῆς θεσπίσεως τῶν διατάξεων πού τίς εἰσήγαγαν». Πράγματι, οἱ ποσοστώσεις καθωρίσαν γιά περιόδους τριῶν μηνῶν, ἡ δέ «ἀναδρομικότης» ἀφοροῦσε μόνο ἕνα ἀπό τούς μῆνες αὐτούς· ἑπομένως, οἱ ἐπιχειρήσεις εἶχαν κάθε δυνατότητα νά μειώσουν τήν παραγωγή τους κατά τούς δύο ἄλλους μῆνες καί νά ἀποφύγουν ὁποιαδήποτε κύρωση.

Κατά τά λοιπά, ἡ Ἐπιτροπή παραπέμπει στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της.

2. *Ἐπί τοῦ προσδιορισμοῦ ποσοστώσεων παραγωγῆς* (παραβίαση τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί ἰδίως τοῦ ἄρθρου 58. Ἐπικουρικῶς, παράβαση οὐσιώδους τύπου)

Ἡ προσφεύγουσα, ὑπογραμμίζοντας ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, ἡ Ἐπιτροπή *«βάσει μελετῶν πού γίνονται σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων,* καθορίζει τίς ποσοστώσεις ἐπί εὐλόγου βάσεως», προβάλλει ὅτι ὑπῆρξε μόνο μία *ἐντελῶς τυπική διαβούλευση μέ τίς ἐπιχειρήσεις* καί ὅτι στήν πραγματικότητα οἱ ποσοστώσεις καθωρίσθησαν *μονομερῶς* ἀπό τήν Ἐπιτροπή. Μολονότι δέχεται ὅτι ἡ ἕνωση τῶν ἰταλῶν ἀνεξαρτήτων παραγωγῶν χάλυβος προσεκλήθη σέ τρεῖς συνεδριάσεις πού ἔγιναν τήν 4η, 17η καί 30ή Ὀκτωβρίου, ἡ προσφεύγουσα ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἕνωση δέν εἶχε οὔτε τόν χρόνο οὔτε τά μέσα νά ὑποβάλει τίς ἀντιπροτάσεις της ἐπί τῶν δύο ἀπόψεων τοῦ συστήματος ποσοστώσεων, οἱ ὁποῖες ἀνεπτύχθησαν κατά τίς συνεδριάσεις αὐτές στούς ἐκπροσώπους τῆς ἑνώσεως ὡς ἕνα «Diktat». Οἱ δύο αὐτές ἀπόψεις ἀφοροῦσαν τήν μέθοδο ὑπολογισμοῦ τῶν ποσοστώσεων καί τίς ἐπί τοῖς ἑκατό μειώσεως καθ' ὁμάδες προϊόντων· γιά τίς μειώσεις αὐτές εἶχαν ἀνακοινωθεῖ *κατώτατα καί ἀνώτατα ὅρια,* ἐντός τῶν ὁποίων ἡ Ἐπιτροπή ἐπεφυλάχθη νά προσδιορίσει τόν συντελεστή.

Ἡ προσφεύγουσα ἰσχυρίζεται ἐπίσης, ἐπικουρικῶς, ὅτι ὑπῆρξε ἐν προκειμένω *παράβαση οὐσιώδους τύπου.* Πράγματι, τό Δικαστήριο ἐπανειλημμένως ἐχαρακτήρισε ὡς τέτοια παράβαση τήν ἔλλειψη τῆς ἀπαιτουμένης γνώμης καί διαβουλεύσεων (6λ. ὑπόθεση 6/54, Racc. I, σ. 205 καί 219-221· ἐπίσης, τήν ἀπόφαση τῆς 18ης Μαρτίου 1980 στίς συνεκδικασθεῖσες ὑποθέσεις 154/78 καί λοιπές, *Valsabbia καί λοιποί* κατά *Ἐπιτροπῆς,* Racc. 1980, σ. 907, σκέψη 37, σ. 999).

Ἡ *Ἐπιτροπή* παρατηρεῖ σχετικῶς ὅτι ἔλαβε δεόντως ὑπ' ὄψη τίς γνῶμες πού διετυπώθησαν τόσο ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις ὅσο καί ἀπό τό Συμβούλιο, ὅπως ἀποδεικνύουν οἱ πολυάριθμες διαφορές μεταξύ τῶν προτάσεων πού ἐγνωστοποίησε ἡ Ἐπιτροπή στό Συμβούλιο (ὑπόμνημα ἀντικρούσεως, παράρτημα I) καί τοῦ περιεχομένου τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως.

Ἡ ἐπιχείρηση Rumi εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἐκφράσει τήν γνώμη της μέσω τῆς ἑνώσεως, μέλος τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ. Στήν πραγματικότητα, μάλιστα, ὁ Carlo Rumi παρέστη αὐτοπροσώπως κατά τήν συνεδρίαση τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1980, ὅπου καί ἐξέθεσε τίς ἀπόψεις του.

Ἡ *προσφεύγουσα* ἀπαντᾶ ἀναπτύσσοντας τά ἐπιχειρήματα πού ἐξέθεσε μέ τήν προσφυγή της ὅσον ἀφορᾶ τήν διαβούλευση μέ τίς ἰταλικές ἐπιχειρήσεις. Προσάπτει ἐπίσης στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἔλαβε ὑπ' ὄψη τίς ἀπόψεις πού διετυπώθησαν.

Μέ τήν ἀνταπάντησή της, ἡ *Ἐπιτροπή* ἀπαντᾶ ὅτι δύναται μόνο νά παραπέμψει στά ὅσα ἐξέθεσε σχετικῶς στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της.

3. *Ἐπί τοῦ παγώματος τῶν πωλήσεων ἐντός τῆς ζώνης ΕΚΑΧ* (ἔλλειψη ἐξουσίας, παράβαση τοῦ ἄρθρου 4 στοιχεῖα 6 καί δ τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ· παράβαση τοῦ ἄρθρου 3 στοιχεῖο 6· παράβαση οὐσιώδους τύπου λόγω ἀνεπαρκοῦς αἰτιολογίας)

Ὑπό τόν τίτλο αὐτό, ἡ *προσφεύγουσα* ἀμφισβητεῖ τήν νομιμότητα τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως, τό ὁποῖο ἐπιβάλλει περιορισμό στίς πωλήσεις τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Κοινότητος. Πράγματι, τό ἄρθρο 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ παρέχει μέν στήν Ἐπιτροπή τήν ἐξουσία νά καθορίζει *ποσοστώσεις παραγωγῆς*, πλήν ὅμως δέν τῆς παρέχει τήν ἐξουσία νά περιορίζει τό μέγεθος τῶν πωλήσεων ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς. Συνεπῶς, ἡ Ἐπιτροπή ἐνήργησε καθ' ὑπέρβαση ἐξουσίας. Παρέβη ἐπίσης τό ἄρθρο 3 στοιχεῖα 6 καί στ, καθώς καί τό ἄρθρο 4 στοιχεῖα 6 καί δ, διατάξεις στίς ὁποῖες παραπέμπει αὐτό τοῦτο τό ἄρθρο 58.

Ἡ προσφεύγουσα ἐπικρίνει ἐπίσης τό σημεῖο 6 τῶν αἰτιολογικῶν σκέψεων τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, κατά τό ὁποῖο: «γι' αὐτούς τούς λόγους, τό ἄρθρο 58 θά πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ κατά τήν ἔννοια πού δίνει στήν Ἐπιτροπή τήν ἐξουσία νά ἐξομοιώνει τήν ὑπέρβαση τῆς σχέσεως μεταξύ τῶν παραδόσεων ἐντός τῆς Κοινότητος καί τῶν συνολικῶν παραδόσεων μέ ὑπέρβαση τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς». Τό ἀνεπαρκές τῆς αἰτιολογίας αὐτῆς, πλήν τοῦ ὅτι ἐπιβεβαιώνει τήν προσαπτομένη οὐσιαστική πλημμέλεια, συνιστᾶ καί *παράβαση οὐσιώδους τύπου.*

Κατά τήν *Ἐπιτροπή,* αὐτός ὁ λόγος τῆς προσφυγῆς εἶναι *ἀπαράδεκτος,* διότι *δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τήν προσβαλλομένη ἀτομική ἀπόφαση.* Πράγματι, κατά γενική ἀρχή τοῦ δικαίου, ἡ ἔνσταση ἐλλείψεως νομιμότητος, πού προβάλλεται σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 33 καί 36 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, πρέπει νά περιορίζεται αὐστηρῶς στό μέρος ἐκεῖνο τῆς νομοθετικῆς πράξεως γενικοῦ χαρακτῆρος, στό ὁποῖο στηρίζεται ἡ ἀτομική ἀπόφαση. Ἕπεται ὅτι, πλήν τῶν ἐλαττωμάτων πού ἐπηρεάζουν τό κύρος μιᾶς γενικῆς ἀποφάσεως ὡς συνόλου (ὅπως π.χ. ἡ ἔλλειψη αἰτιολογίας), δύναται νά γίνει ἐπίκληση μόνο τῶν ἐλαττωμάτων ἐκείνων τῶν μερῶν τῆς πράξεως κατ' ἐφαρμογή τῶν ὁποίων ἐλήφθη ἡ ἀτομική ἀπόφαση. Ἡ ἀντίθετη ἄποψη θά ἐπέτρεπε στόν ἰδιώτη νά προσβάλλει ἀπ' εὐθείας τίς νομοθετικές πράξεις, δυνατότης πού ἔρχεται σέ ἀντίθεση πρός ὁλόκληρο τό σύστημα τῶν κοινοτικῶν ἐνδίκων βοηθημάτων (βλ. ἀπόφαση 9/56, *Meroni,* Racc. 1958, σ. 28).

Ἐπί τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, καί ἐπικουρικῶς, ἡ Ἐπιτροπή φρονεῖ ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 58 ἐξουσία της νά καθορίζει τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς συνεπάγεται κατ' ἀνάγκη τήν ἐξουσία θεσπίσεως τῆς ἐπιδίκου διατάξεως. Πράγματι, σκοπός τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς εἶναι ἡ μείωση τῆς προσφορᾶς προϊόντων χάλυβος ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, οὕτως ὥστε νά βελτιωθεῖ ἡ σχέση προσφορᾶς καί ζητήσεως, μέ ἀποτέλεσμα τήν αὔξηση τῶν τιμῶν. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἡ Ἐπιτροπή προσπαθεῖ νά διατηρεῖ τίς εἰσαγωγές ἐντός τῶν ὁρίων πού ἀντιστοιχοῦν στήν μείωση τῆς ζητήσεως. Εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἴδια ἀρχή πρέπει νά ἐφαρμόζεται ὡς πρός τό μέρος τῆς κοινοτικῆς παραγωγῆς πού ἐξάγεται πρός τίς τρίτες χῶρες: ἄν, ὅταν οἱ τιμές ἄρχισαν καί πάλι νά ἀνεβαίνουν στήν κοινοτική ἀγορά, οἱ κοινοτικοί παραγωγοί εἶχαν τήν δυνα-

τότητα νά προσφέρουν στήν ἀγορά αὐτή τήν ποσότητα τήν ὁποία ἄλλως θά ἐξήγαγαν, αὐτό θά προκαλοῦσε ἐπανεμφάνιση τῆς πλεονασματικῆς προσφορᾶς ἐν σχέσει πρός τήν ζήτηση καί κατάρρευση τῶν τιμῶν. Χωρίς αὐτό τό «πάγωμα» τῆς σχέσεως μεταξύ τῶν πωλήσεων στήν κοινοτική ἀγορά καί τῶν ἐξαγωγῶν, θά ἦταν ἀδύνατο νά λειτουργήσει τό σύστημα.

Στίς *αἰτιολογικές σκέψεις* (6η αἰτιολογική σκέψη τῆς γενικῆς ἀποφάσεως) ἐκτίθενται οἱ σκοποί τῆς ἀποφάσεως καί ἡ νομική της βάση· κατά συνέπεια, ἡ αἰτιολογία δέν εἶναι ἀνεπαρκής.

Ἡ *προσφεύγουσα* ἀποκρούει, μέ τήν ἀπάντησή της, τήν ἔνσταση ἀπαραδέκτου πού προέβαλε ἡ Ἐπιτροπή κατά αὐτοῦ τοῦ λόγου τῆς προσφογῆς.

Στήν ἀλληλουχία αὐτή, ἡ προσφεύγουσα προβάλλει ἰδίως ὅτι τό σύστημα ποσοστώσεων παραγωγῆς, πού καθώρισε ἡ Ἐπιτροπή, εἶχε ὡς σκοπό νά περιορίσει τίς ποσότητες προϊόντων χάλυβος πού διατίθενται στίς ἀγορές (καί ἰδίως στήν κοινοτική ἀγορά), ἐλπίζοντας ὅτι θά προεκάλει αὔξηση τῶν τιμῶν συνεπεία μειώσεως τῆς προσφορᾶς. Ἑπομένως, ὁ περιορισμός τῶν παραδόσεων πού ἐπεβλήθη στίς κοινοτικές ἐπιχειρήσεις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἰδίως ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ὑπέρβαση τῶν ποσοστώσεων παραδόσεως ἐντός τῆς κοινοτικῆς ἀγορᾶς ἐξομοιώνεται — ἀπό ἀπόψεως κυρώσεων — πρός τήν ὑπέρβαση τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς.

Μέ τήν ἀνταπάντησή της, ἡ *Ἐπιτροπή* ὑποστηρίζει, ὡς πρός τό παραδεκτό τοῦ λόγου τῆς προσφυγῆς πού ἀφορᾶ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 2, ὅτι ἡ διάταξη τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1980 τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἐδέχθη τήν ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐξετέθη ἐν συνεχεία στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεως, καί ἀπέρριψε τούς ἰσχυρισμούς τῆς προσφευγούσης ὅσον ἀφορᾶ τήν παράγραφο αὐτή, μέ τήν αἰτιολογία ὅτι «οἱ αἰτήσεις περί λήψεως προσωρινῶν μέτρων πρέπει νά ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τό ἀντικείμενο τῆς κυρίας προσφυγῆς» (σκέψη 16). Τό ἀπαράδεκτο τῆς αἰτήσεως περί λήψεως προσωρινῶν μέτρων, πού ἀφορᾶ τήν σχέση μεταξύ εἰσαγωγῶν καί ἐξαγωγῶν συνεπάγεται, στό πεδίο τῆς κυρίας διαδικασίας, τό ἀπαράδεκτο τοῦ λόγου τῆς προσφυγῆς πού ἀνάγεται στό ἴδιο ἀντικείμενο.

4. *Ἔλλειψη προστασίας ἔναντι εἰσαγωγῶν ἀπό τρίτες χῶρες* (πρόδηλος παραβίαση τῆς συνθήκης καί τῶν κανόνων δικαίου πού διέπουν τήν ἐφαρμογή της)

Ἡ *προσφεύγουσα* προσάπτει στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἔκανε χρήση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 74 τῆς συνθήκης. Τό ἄρθρο αὐτό, στό ὁποῖο τό ἄρθρο 58 ρητῶς παραπέμπει, προβλέπει, κατά τήν προσφεύγουσα, περιστάσεις πού συντρέχουν ἀκριβῶς στήν προκειμένη περίπτωση (6λ. στοιχεῖο 3: «ἄν ἕνα ἀπό τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 81 ... εἰσάγεται στό ἔδαφος ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν σέ *ποσότητες σχετικῶς αὐξημένες* καί ὑπό ὅρους τέτοιους, ὥστε οἱ εἰσαγωγές αὐτές νά ἐπιφέρουν ἤ νά ἀπειλοῦν νά ἐπιφέρουν σοβαρή ζημία στήν παραγωγή, ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, ὁμοίων ἤ εὐθέως ἀνταγωνιστικῶν προϊόντων»).

Ἡ Ἐπιτροπή *ρητῶς ἐδήλωσε στό Συμβούλιο τήν 30ή Ὀκτωβρίου 1980* ὅτι δέν θά προσέφευγε σέ μέτρα πού ἐπιφέρουν μείωση τῶν

εἰσαγωγῶν κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 74 (βλ. Europe, φύλλο 3012, σ. 6).

Ὑπό τίς περιστάσεις αὐτές, ἡ γενική ἀπόφαση ἀντίκειται, ἀπό τήν ἄποψη αὐτή, στίς συνδυασμένες διατάξεις τῶν ἄρθρων 58 καί 74 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, δεδομένου ὅτι συνέτρεχαν οἱ προϋποθέσεις γιά τήν «ἀναγκαία» ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 74. Αὐτή ἡ «ἠθελημένη παράλειψη» συνιστᾶ συγχρόνως παραβίαση τῆς *ἀρχῆς τῆς ἀναλογικότητος,* ὅπως τήν ἐννοεῖ τό Δικαστήριο (βλ. προαναφερθεῖσα ἀπόφαση τῆς 18ης Μαρτίου 1980, Valsabbia, σκέψη 117).

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀποκρούει, ἀπό πλευρᾶς οὐσίας, τόν ἰσχυρισμό ὅτι ἡ παράλειψη ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 74 καθιστᾶ μή ἀποτελεσματικό τό σύστημα ποσοστώσεων καί ὑπερβολικό τό βάρος πού τό σύστημα αὐτό ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις.

Ἐν πάση περιπτώσει, δέν εἶναι δυνατό νά ἐξαρτᾶται ἡ νομιμότης μιᾶς νομοθετικῆς πράξεως ἀπό τήν ὕπαρξη ἤ μή ἄλλων μέτρων, τελείως διαφορετικῆς φύσεως.

Ἐπανερχομένη στήν συγκεκριμένη περίπτωση, ἡ Ἐπιτροπή ὑπενθυμίζει ὅτι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 1 τό καθεστώς ποσοστώσεων παραγωγῆς δύναται νά συνοδεύεται ἀπό τά προβλεπόμενα στό ἄρθρο 74 μέτρα «στόν βαθμό πού εἶναι ἀναγκαῖο». Ἡ ἐκτίμηση τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ἀποτελεῖ ἐπιλογή πολιτικῆς, στήν ὁποία προβαίνει ἡ Ἐπιτροπή σταθμίζοντας, ἀφ' ἑνός μέν, τό λυσιτελές τῶν σχετικῶν μέ τίς εἰσαγωγές «μέτρων», ἀφ' ἑτέρου δέ, τό συμβιβαστό τῶν μέτρων αὐτῶν πρός τίς ὑποχρεώσεις τῆς Κοινότητος ἔναντι τῶν τρίτων χωρῶν — ἰδίως στό πλαίσιο τῆς ΓΣΔΕ [GATT] — καθώς καί τίς ἐπιπτώσεις πού ἐνδέχεται νά ἔχει ἡ εἰσαγωγή ποσοτικῶν περιορισμῶν (ἀφοῦ στήν πραγματικότητα γιά τέτοιους πρόκειται) ἐπί τῶν ἐξαγωγῶν κοινοτικῶν προϊόντων γενικῶς καί προϊόντων χάλυβος εἰδικότερα. Μετά ἐκτίμηση τῶν διαφόρων αὐτῶν στοιχείων, ἡ Ἐπιτροπή ἔκρινε ὅτι τό ἤδη ἰσχύον σύστημα ἀποτελοῦσε, κατόπιν ὁρισμένων βελτιώσεων, ἐπαρκές μέτρο (βλ. σύσταση 2797/80/ΕΚΑΧ — GU L 291 τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980).

Μέ ἀπάντησή της, ἡ *προσφεύγουσα* προσάπτει εἰδικότερα στήν Ἐπιτροπή ὅτι ἐπέτρεψε τήν εἰσαγωγή στήν Κοινότητα προϊόντων χάλυβος προερχομένων ἀπό τρίτες χῶρες σέ τιμές ἀσυνήθιστα χαμηλές, ἐνῶ στούς κοινοτικούς παραγωγούς εἶχε ἐπιβληθεῖ τό σύστημα ποσοστώσεων παραγωγῆς. Κατ' αὐτό τόν τρόπο, ἡ Ἐπιτροπή παρεβίασε τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος.

Ἐπί πλέον, τά κοινοτικά ὄργανα ἠνέχθησαν τήν ἐκ μέρους ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν χορήγηση ἐνισχύσεων πρός μεγάλους παραγωγούς χάλυβος, περιλαμβανομένων καί *εἰδικῶν ἐνισχύσεων πρός τήν χαλυβουργία,* οἱ ὁποῖες ἀναμφιβόλως ἀντιβαίνουν πρός τό ἄρθρο 4 στοιχεῖο γ τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ. Χάρη στίς κρατικές αὐτές παρεμβάσεις πού ἠνέχθη ἡ Ἐπιτροπή, τά μεγάλα παρασιτικά συγκροτήματα χάλυβος ὄχι μόνο ἠδυνήθησαν νά ἐπιβιώσουν, παρά τήν ἀντιοικονομική συμπεριφορά τους, ἀλλά καί ἀπέσπασαν, μέ τήν παρουσία τους στήν ἀγορά, ἀπό τίς ἰδιωτικές ἐπιχειρήσεις ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ζητήσεως προϊόντων χάλυβος. Ἠδυνήθησαν ἐπίσης νά ἐφαρμόσουν τιμές τίς ὁποῖες οἱ μικρές ἰδιωτικές ἐπιχειρήσεις, πού πρέπει νά φέρουν τό κόστος τῆς παραγωγῆς μέ τίς δικές τους προσπάθειες, δέν ἦταν σέ θέση νά ἐπιτύχουν.

Ἡ Ἐπιτροπή ὑπενθυμίζει τίς ἀντιρρήσεις πού διετύπωσε στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς της κατά τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς προσφευγούσης περί μή προστασίας τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἔναντι εἰσαγωγῶν προελεύσεως τρίτων χωρῶν, ἡ ὁποία λέγεται ὅτι καθιστᾶ τά ληφθέντα μέτρα μή ἀποτελεσματικά καί συνεπῶς ἀντίθετα πρός τήν ἀρχή τῆς ἀναλογικότητος. Προσθέτει ὅτι ἡ

ίσχύουσα τώρα ρύθμιση δέν ἔχει τροποποιηθεῖ, κατά τά κύρια χαρακτηριστικά της, ἀπό τό τέλος τοῦ 1977 καί, ὅπως δέχεται ἡ ἴδια ἡ προσφεύγουσα, ἐξασφαλίζει ἀποτελεσματικῶς τόν παραλληλισμό μεταξύ τῶν τιμῶν τῶν εἰσαγωγῶν καί τῶν τιμῶν τῶν κοινοτικῶν προϊόντων πού ὑπόκεινται σέ μειώσεις.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβητεῖ, περαιτέρω, τήν ὕπαρξη, ἀπό νομικῆς ἀπόψεως, δεσμοῦ μεταξύ τῆς ἐνισχύσεως πού χορηγεῖται πρός μία κρατική ἐπιχείρηση καί τῶν ποσοστώσεων παραγωγῆς, διερωτᾶται δέ κατά πόσο, ἄν δέν ὑφίσταντο οἱ ἐνισχύσεις ἡ προσφεύγουσα θά θεωροῦσε τίς ποσοστώσεις δικαιολογημένες.

Ἐν πάση περιπτώσει, ἡ Ἐπιτροπή ὑπενθυμίζει ὅτι, κατόπιν προτάσεώς της, τό Συμβούλιο ἔλαβε μία ἀπόφαση στόν τομέα αὐτό (ἀπόφαση 257/80/ΕΚΑΧ περί θεσπίσεως κοινοτικῶν διατάξεων γιά τίς εἰδικές ἐνισχύσεις πρός τήν βιομηχανία χάλυβος, GU L 29 τοῦ 1980) καί ὅτι παρακολουθεῖ μέ προσοχή καί καταβάλλει προσπάθειες νά κατευθύνει τίς πρωτοβουλίες τῶν Κρατῶν μελῶν πρός μία κατεύθυνση συμβιβαζομένη πρός τούς προσανατολισμούς τῆς κοινοτικῆς πολιτικῆς: προσφάτως ὑπέβαλε στό Συμβούλιο ἔκθεση περί τῶν δραστηριοτήτων πού ἀναπτύσσονται στόν τομέα αὐτό.

5. *Ἀνεπαρκής προστασία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων ὅσον ἀφορᾶ τά πρόσωπα στά ὁποῖα ἐδόθη ἐντολή νά προβοῦν σέ ἐλέγχους καί ἐπαληθεύσεις* (παράβαση τοῦ ἄρθρου 47 τῆς συνθήκης)

Ἡ προσφεύγουσα παραπονεῖται κυρίως ὅτι ἡ παρουσία ὑπαλλήλων ἀνταγωνιστικῶν ἤ παρομοίων ἐπιχειρήσεων μεταξύ τῶν ἐμπειρογνωμόνων, στούς ὁποίους ἀνετέθησαν οἱ ἔλεγχοι καί οἱ ἐπαληθεύσεις στίς ἐπιχειρήσεις, δέν παρεῖχε ἐχέγγυα γιά τήν ἐξασφάλιση τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιχειρήσεων, πού προβλέπεται στήν γενική ἀπόφαση (βλ. αἰτιολογική σκέψη 10). Ἐπί πλέον, οἱ ὑπάλληλοι αὐτοί δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς «τρίτοι» ἤ «ἀνεξάρτητοι» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 4 τῆς ἀποφάσεως.

Κατά τήν *Ἐπιτροπή*, αὐτό τό σκέλος τῆς προσφυγῆς εἶναι *ἀπαράδεκτο* γιά τούς ἰδίους λόγους πού ἐπεκαλέσθη ὑπέρ τοῦ ἀπαραδέκτου τοῦ λόγου πού ἀφορᾶ τόν περιορισμό τῶν παραδόσεων.

Ὡς πρός τό βάσιμο τοῦ λόγου αὐτοῦ, καί ἐπικουρικῶς, ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ ὅτι, διαθέτοντας μόνο 15 ἐλεγκτές, ἠναγκάσθη, ὑπό ἐξαιρετικές περιστάσεις, νά κάνει χρήση ἐξωτερικοῦ προσωπικοῦ. Γιά λογιστικά θέματα, ἀπευθύνεται σέ ἑταιρίες ἐλέγχου διαχειρίσεως, ἀλλά γιά ζητήματα τεχνικῆς φύσεως, ὑπεχρεώθη νά συνάψει συμβάσεις μέ ἐπιχειρήσεις χάλυβος, οἱ ὁποῖες ἔθεσαν στήν διάθεσή της τούς μηχανικούς παραγωγῆς τους (76 συνολικῶς) πρός διενέργεια τῶν ἐν λόγω ἐλέγχων. Ἡ Ἐπιτροπή ἀπαριθμεῖ τά μέτρα πού ἔλαβε γιά νά ἐξασφαλίσει, ὑπό τίς συνθῆκες αὐτές, τήν τήρηση τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιχειρήσεων, ὅπως ἰδίως, στήν περίπτωση τῆς προσφευγούσης, μία πρόσκληση πρός αὐτή νά γνωστοποιεῖ στήν Ἐπιτροπή κάθε ζήτημα γιά τό ὁποῖο ζητοῦσαν πληροφορίες οἱ τεχνικοί σύμβουλοι καί τό ὁποῖο ἀφοροῦσε ἕνα βιομηχανικό ἤ ἐμπορικό μυστικό.

Μέ τήν ἀπάντησή της ἡ *προσφεύγουσα* ἀποκρούει τήν ἔνσταση ἀπαραδέκτου πού προέβαλε ἡ Ἐπιτροπή κατ' αὐτοῦ τοῦ σκέλους τῆς προσφυγῆς.

Κατά τήν προσφεύγουσα, τό σκέλος τῆς ἀποφάσεως πού ἔχει ὡς βάση τό ἄρθρο 58 καί ἐκεῖνο πού θεμελιώνεται στό ἄρθρο 47 εἶναι ἀλληλένδετα. Ὑποστηρίζει, ἐπί πλέον, ὅτι ἡ ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς συνεπάγεται τόν ἀποκλεισμό κάθε δυνατότητος προσβολῆς τῶν ἐλέγχων δικαστικῶς.

Ἡ προσφεύγουσα ἐπικαλεῖται τέλος τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου στήν ὑπόθεση 18/62, *Barge* κατά *Ἀνωτάτης Ἀρχῆς* (Racc. 1963, σ. 556), μέ τήν ὁποία τό Δικαστήριο ἐδέχθη παρέκκλιση ἀπό τήν ἀρχή ὅτι προσβάλλονται μόνο τά μέρη τῆς γενικῆς ἀποφάσεως τά ὁποῖα συγκεκριμενοποιοῦνται σέ ἀτομικό μέτρο ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

Ὡς πρός τό βάσιμο, ἡ προσφεύγουσα ἐμμένει κατ' οὐσία στά ἐπιχειρήματα πού ἀναπτύσσει μέ τήν *ἀπάντησή* της.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ὑποστηρίζει μέ τήν *ἀνταπάντησή* της ὅτι ἡ διάταξη τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1980 τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἐδέχθη τήν ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι τό ἄρθρο 1 παράγραφος 4 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ δέν ἀποτελεῖ τήν βάση τῆς προσβαλλομένης ἀτομικῆς ἀποφάσεως καί ἀπέρριψε τούς ἰσχυρισμούς τῆς προσφευγούσης ὅσον ἀφορᾶ τήν διάταξη αὐτή, μέ τήν αἰτιολογία ὅτι «ἡ αἴτηση περί λήψεως προσωρινῶν μέτρων πρέπει νά ἔχει ἄμεσο σύνδεσμο μέ τό ἀντικείμενο τῆς κυρίας προσφυγῆς» (σκέψη 21 τῆς διατάξεως). Τό ἀπαράδεκτο τῆς αἰτήσεως περί λήψεως προσωρινῶν μέτρων συνεπάγεται, στήν κυρία δίκη, τό ἀπαράδεκτο τῶν μερῶν τῆς προσφυγῆς πού ἀφοροῦν τό ἴδιο ἀντικείμενο.

Τά ἀντίθετα ἐπιχειρήματα πού ἀναπτύσσει ἡ προσφεύγουσα στήν ἀπάντησή της οὐδόλως εὐσταθοῦν. Πράγματι, τό γεγονός ὅτι τό μέρος τῆς γενικῆς ἀποφάσεως πού ἔχει ὡς βάση τό ἄρθρο 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί τό μέρος πού ἔχει ὡς βάση τό ἄρθρο 47 τῆς ἰδίας συνθήκης εἶναι ἀλληλένδετα δέν ἀσκεῖ ἐπιρροή, δεδομένου ὅτι μέ τήν ἀτομική ἀπόφαση, πού ἀποτελεῖ τό ἀντικείμενο τῆς προσφυγῆς, ἐφαρμόζονται ἁπλῶς ὁρισμένα ἄρθρα τοῦ μέρους τῆς γενικῆς ἀποφάσεως πού ἔχει ὡς βάση τό ἄρθρο 58.

Ἡ ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς δέν συνεπάγεται τόν ἀποκλεισμό κάθε δυνατότητος ἐνδίκου προσβολῆς τῶν ἐλέγχων. Πράγματι, ἄν μία ἐπιχείρηση εἶναι πεπεισμένη ὅτι εὑρίσκεται ἐν δικαίῳ δύναται νά ἀρνηθεῖ ἕνα ἔλεγχο καί νά προσβάλει τήν τυχόν ἀπόφαση ἐπιβολῆς προστίμου· κατά τήν διαδικασία δέν δύναται νά ἐπικαλεσθεῖ τό παράνομο τῆς γενικῆς ἀποφάσεως ὡς πρός τούς ἐλέγχους.

Ἀντιθέτως πρός τούς ἰσχυρισμούς τῆς προσφευγούσης, ἡ ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου στήν ὑπόθεση *Barge* εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνη πρός τήν ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς. Πράγματι, ἡ ἔνσταση ἐλλείψεως νομιμότητος δύναται νά ἀφορᾶ εἴτε ὁλόκληρη τήν γενική ἀπόφαση εἴτε τά μέρη τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς στά ὁποῖα στηρίζεται ἡ ἀτομική ἀπόφαση. Τό μέρος τῆς προσφυγῆς πού ἀφορᾶ τούς ἐλέγχους δέν ἐμπίπτει σέ καμμία ἀπό τίς κατηγορίες αὐτές.

IV — Προφορική διαδικασία

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς προσφευγούσης Giacomo Fustinoni καί Giuseppe Marchesini, καί ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, Alberto Prozzillo ἀγόρευσαν κατά τήν συνεδρίαση τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1981.

Ἐπειδή ἡ Ἐπιτροπή προσεκόμισε ἕνα πίνακα ἐμφαίνοντα τήν παραγωγή τῆς προσφευγούσης ἐν σχέσει πρός τίς ποσοστώσεις της γιά τήν περίοδο ἀπό τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1980 μέχρι τόν Ἰούνιο τοῦ 1981, τό Δικαστήριο ἔταξε προθεσμία στήν προσφεύγουσα γιά νά ἀπαντήσει ἐγγράφως ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ. Ἡ προσφεύγουσα ἀπήντησε στίς 24 Σεπτεμβρίου 1981. Ἡ Ἐπιτροπή ἀπέστειλε τά σχόλιά της στίς 30 Σεπτεμβρίου 1981.

Ὁ γενικός εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις του κατά τήν συνεδρίαση τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1981.

Σκεπτικό

1 Μέ δικόγραφο πού κατέθεσε στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 24η Νοεμβρίου 1980, ἡ ἑταιρία Metallurgica Rumi SpA ἤσκησε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 33 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή, μέ τήν ὁποία ζητεῖ τήν ἀκύρωση τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 1ης Νοεμβρίου 1980, περί τοῦ καθορισμοῦ ποσοστώσεων παραγωγῆς τῆς προσφευγούσης γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 κατ' ἐφαρμογή τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980, περί καθορισμοῦ ἑνός συστήματος ποσοστώσεων παραγωγῆς χάλυβος (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 13/010, σ. 50).

2 Ἡ προσφυγή δέν βασίζεται στόν ἐσφαλμένο καθορισμό τῶν ἀτομικῶν ποσοστώσεων τῆς προσφευγούσης. Ἡ προσφεύγουσα θεμελιώνει τό παράνομο τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἀφ' ἑνός, στό γεγονός ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή ἐλήφθη κατ' ἐφαρμογή διαφόρων παρανόμων κατ' αὐτήν διατάξεων τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ καί, ἀφ' ἑτέρου, στό ὅτι κατά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 4 καί τοῦ ἄρθρου 13 τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἡ Ἐπιτροπή δέν ἐμερίμνησε ὥστε οἱ ἐλεγκτές ἤ ἐμπειρογνώμονες, τούς ὁποίους ἐχρησιμοποίησε, νά παρέχουν τά ἐχέγγυα ἀνεξαρτησίας πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά τήν προστασία τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀπορρήτων τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐπί τοῦ πρώτου λόγου

3 Ὁ λόγος αὐτός ἀνάγεται στό γεγονός ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἐχρησιμοποίησε ὑπαλλήλους ἀνταγωνιστικῶν ἐπιχειρήσεων πρός διενέργεια τῶν ἐλέγχων καί ἐπαληθεύσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 4 καί στό ἄρθρο 13 τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, μέ ἀποτέλεσμα νά μή διασφαλίζεται τό ἀπόρρητο τῆς ἐπιχειρήσεως. Κατά τήν προσφεύγουσα, τέτοιοι ἐμπειρογνώμονες δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς «τρίτοι» ἤ «ἀνέξάρτητοι» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 4 τῆς ἀποφάσεως. Ἡ Ἐπιτροπή, ἐπομένως, κακῶς ἐφήρμοσε τίς διατάξεις αὐτές.

4 Ἡ προσφεύγουσα, πάντως, δέν ἰσχυρίσθη ὅτι ὑπῆρξε ὁποιαδήποτε παραβίαση τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου τῆς ἐπιχειρήσεώς της κατά τούς ἐλέγχους πού διεξήγαγε ἡ Ἐπιτροπή.

Ἐπί τοῦ δευτέρου λόγου

5 Ὁ δεύτερος λόγος ἀφορᾶ τήν διάταξη τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, κατά τήν ὁποία οἱ ἐπιχειρήσεις δέν δύνανται νά ὑπερβοῦν, γιά τίς παραδόσεις ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, τήν σχέση πού ὑφίστατο, πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ συστήματος ποσοστώσεων, μεταξύ τῶν παραδόσεων στό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς καί τοῦ συνόλου τῶν παραδόσεων.

6 Πρέπει νά παρατηρηθεῖ ὅτι, ναί μέν στήν περίπτωση προσφυγῆς ἀκυρώσεως ἀτομικῆς ἀποφάσεως ὁ προσφεύγων δύναται νά ἐπικαλεσθεῖ τό παράνομο ὁρισμένων διατάξεων γενικῶν ἀποφάσεων, κατ' ἐφαρμογή τῶν ὁποίων ἐλήφθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφαση, ἡ δυνατότης ὅμως αὐτή τοῦ παρέχεται μόνον ἄν ἡ ἀτομική ἀπόφαση στηρίζεται στούς κανόνες, τό παράνομο τῶν ὁποίων προβάλλεται.

7 Ἐν προκειμένω, ἡ ἀτομική ἀπόφαση δέν ἀφορᾶ τήν θέση σέ ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως καί ἡ νομιμότης της δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν νομιμότητα τῆς διατάξεως αὐτῆς. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἀπορρέει εὐθέως ἀπό τήν γενική ἀπόφαση, χωρίς νά εἶναι ἀναγκαῖο νά ἀπευθυνθεῖ ἀπό τήν Ἐπιτροπή μία ἀτομική ἀπόφαση πρός τίς ἐπιχειρήσεις. Ἡ συνθήκη ΕΚΑΧ προβλέπει ἀπ' εὐθείας προσβολή τῶν διατάξεων αὐτῶν ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις μόνο στήν περίπτωση καταχρήσεως ἐξουσίας. Τουναντίον, ἐπιτρέπει τόν δικαστικό ἔλεγχο κάθε ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, μέ τήν ὁποία ἐπιβάλλεται πρόστιμο κατά ἐπιχειρήσεως πού παρέβη τήν γενική ἀπόφαση. Κατά συνέπεια, ὁ λόγος αὐτός εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἐπί τοῦ τρίτου λόγου

8 Μέ τόν λόγο αὐτό ἡ προσφεύγουσα ψέγει τό ὅτι ἡ ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ, ἡ ἰσχύς τῆς ὁποίας ἄρχισε ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς της στήν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, δηλαδή τήν 31η Ὀκτωβρίου 1980, προβλέπει ποσοστώσεις παραγωγῆς γιά τήν βιομηχανία χάλυβος ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου 1980. Κατά τήν προσφεύγουσα, ἡ ἀπόφαση αὐτή εἶχε ἀναδρομική ἰσχύ καί συνεπῶς παρεβίαζε μία ἀπό τίς γενικές ἀρχές τοῦ δικαίου πού διέπουν τήν ἐφαρμογή τῆς συνθήκης. Εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι ἐμπορικές πράξεις πού διενεργήθησαν τόν Ὀκτώβριο 1980 ἀπέκτησαν *ἐκ τῶν ὑστέρων* νομική σημασία γιά τόν προσδιορισμό τοῦ νομίμου τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἄν ἡ παραγωγή καί οἱ παραδόσεις τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου εἶχαν ὑπερβεῖ τήν ποσόστωση πού εἶχε καθορισθεῖ γιά τό τρίμηνο, ἡ ἀναδρομικότης τῶν ἐπιμάχων διατάξεων θά καθιστοῦσε

ἐκ τῶν ὑστέρων παράνομες πράξεις πού δέν ἦταν παράνομες ὅταν διενηργήθησαν. Μολονότι εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Ἐπιτροπή κατέστησε γνωστές τίς προθέσεις της, εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθές ὅτι ἀπό τόν τύπο διεδόθη ἡ ὕπαρξη διαστάσεως γνωμῶν ἐντός τοῦ Συμβουλίου, μέ ἀποτέλεσμα ἡ υἱοθέτηση τοῦ σχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς νά ἐμφανισθεῖ ὡς ἀπίθανη καί νά μή ληφθεῖ ἐνδεχομένως ὑπ' ὄψη ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις.

9 Πρέπει νά παρατηρηθεῖ ὅτι ἡ προσφεύγουσα δέν προσδιώρισε ἄν ὁρισμένες ἐπιχειρήσεις εἶχαν πράγματι ἐξαντλήσει τήν ποσόστωση παραγωγῆς τους γιά τό τέταρτο τρίμηνο τοῦ 1980 πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ. Ἡ περίπτωση αὐτή, πού δέν παρίσταται ἄλλωστε καί τόσο ἀληθοφανής, δέν ἔχει πάντως ἐφαρμογή στήν προσφεύγουσα καί, ἐπομένως, δύναται νά μή ληφθεῖ ὑπ' ὄψη.

10 Ἐπομένως, ἡ ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ δέν εἶχε γνήσιο ἀναδρομικό ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ οἱ ἐπιχειρήσεις ἠδύναντο νά προσαρμόσουν τήν παραγωγή τους κατά τόν Νοέμβριο καί Δεκέμβριο, ὥστε νά λάβουν ὑπ' ὄψη τίς ποσοστώσεις τους γιά τό τρίμηνο καί νά ἀποφύγουν ἔτσι κάθε παράβαση.

11 Ἐπί πλέον, ἄν καί, κατά γενικό κανόνα, ἡ ἀρχή τῆς ἀσφαλείας τοῦ δικαίου δέν ἐπιτρέπει τόν καθορισμό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος μιᾶς κοινοτικῆς πράξεως ἀπό ἡμερομηνίας προγενεστέρας τῆς δημοσιεύσεώς της, συγχωρεῖται ἐξαίρεση ὅταν τό ἐπιβάλλει ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός καί ὅταν ἐπιδεικνύεται ὁ πρέπων σεβασμός πρός τήν δικαιολογημένη προσδοκία τῶν ἐνδιαφερομένων.

12 Οἱ δύο αὐτές προϋποθέσεις συντρέχουν ἐν προκειμένω. Ἦταν ἀναγκαῖο νά περιληφθεῖ ὁ Ὀκτώβριος στό σύστημα, γιά ν' ἀποφευχθεῖ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρήσεων αὔξηση τῆς παραγωγῆς κατά τόν Ὀκτώβριο, ἐν ὄψει τῶν μειώσεων πού ἀνεμένετο νά ἐφαρμοσθοῦν ἐν συνεχεία. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐπιτροπή ἐσεβάσθη τήν θεμιτή ἐμπιστοσύνη τῶν ἐνδιαφερομένων μέ τήν ἀνακοίνωσή της τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1980 (GU C 264, σ. 2), σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἐγνωστοποίησε τήν πρόθεσή της νά συμπεριλάβει τόν μήνα Ὀκτώβριο στό σύστημα ποσοστώσεων, καθώς καί μέ τήν ἀπόφαση πού ἐδημοσίευσε κατά τήν ἴδια ἡμερομηνία (GU L 268, σ. 25), μέ τήν ὁποία ἐπεβλήθη στίς ἐπιχειρήσεις ἡ ὑποχρέωση νά παράσχουν πληροφορίες γιά τήν παραγωγή τους τοῦ Ὀκτωβρίου 1980. Καίτοι ἡ Ἐπιτροπή δέν προσδιόρισε πράγματι, στήν ἀνακοίνωσή της τῆς 11ης Ὀκτωβρίου, ποιό θά ἦταν τό ἐπίπεδο τῶν ποσοστώσεων, γεγονός πού ἐμπόδισε ἐνδεχομένως τίς ἐπιχειρήσεις νά συναγάγουν τίς ἀκριβεῖς συνέπειες τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καί νά ἀποφύγουν τό ἐνδεχόμενο νά ὑπερβεῖ ἡ παραγωγή τους τίς ποσοστώσεις πού ἐπρόκειτο νά προσδιορισθοῦν γιά ὁλόκληρο τό τρίμηνο, γεγονός πάντως παραμένει ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις προειδοποιήθησαν γιά τίς προθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

'Επί τοῦ τετάρτου λόγου

13 Κατά τήν προσφεύγουσα, ἡ 'Επιτροπή δέν ἐτήρησε τήν ὑποχρέωση διαβουλεύσεως μέ τίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις, τήν ὁποία ἐπιβάλλει τό ἄρθρο 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, κατά τό ὁποῖο ἡ 'Επιτροπή καθορίζει τίς ποσοστώσεις βάσει μελετῶν πού γίνονται σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων. Ἡ 'Επιτροπή ἐπέβαλε τίς προτάσεις της, χωρίς ἡ ἕνωση τῶν ἰταλικῶν ἐπιχειρήσεων σιδήρου καί χάλυβος νά ἔχει τόν χρόνο ἤ τά μέσα νά ὑποβάλει ἀντιπροτάσεις ὡς πρός τήν μέθοδο ὑπολογισμοῦ τῶν ποσοστώσεων καί τούς συντελεστές μειώσεως τῆς παραγωγῆς.

14 Ἡ ὑποχρέωση τῆς 'Επιτροπῆς νά προβαίνει σέ μελέτες σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό ἔννοια εὐρύτερη ἀπό ἐκείνη πού τῆς προσδίδει ἡ προσφεύγουσα. Πράγματι, ἡ 'Επιτροπή ἐνημερώνεται γιά τήν γενική κατάσταση τῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβος καί τῶν διαφόρων τομέων της μέ τήν διενέργεια συνεχῶν μελετῶν. Σχετικῶς πρέπει νά ὑπομνησθεῖ ὅτι, κατά τό ἄρθρο 46 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, οἱ ἐπιχειρήσεις καί οἱ ἑνώσεις τους δικαιοῦνται νά ὑποβάλουν στήν 'Ανωτάτη 'Αρχή οἱαδήποτε πρόταση ἤ παρατήρηση ἐπί θεμάτων πού τίς ἀφοροῦν. 'Επί πλέον, ἡ προσφεύγουσα, ὅπως κάθε ἄλλη ἐπιχείρηση σιδήρου καί χάλυβος, ὑποχρεοῦται νά ἀνακοινώνει τακτικά στήν 'Επιτροπή τά μεγέθη τῆς παραγωγῆς της καί τίς τιμές της. Ἡ 'Επιτροπή, ἐξ ἄλλου, προέβη σέ εἰδικές μελέτες σχετικά μέ τίς ἀνάγκες τοῦ συστήματος ποσοστώσεων.

Τά διάφορα αὐτά στοιχεῖα συνιστοῦν τίς μελέτες, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, τίς ὁποῖες ἡ 'Επιτροπή ἠδύνατο νά λάβει ὑπ' ὄψη.

15 "Αν καί ἡ 'Επιτροπή ὑποχρεοῦται νά διαβουλεύεται μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων κατά τήν ἐκπόνηση τῶν μελετῶν αὐτῶν, ἡ ὑποχρέωση αὐτή δέν σημαίνει ὅτι ὀφείλει νά διαβουλεύεται μέ κάθε ἐπιχείρηση ἀτομικῶς οὔτε ὅτι ὀφείλει νά ἐπιτύχει τήν συναίνεση τῶν ἐπιχειρήσεων σιδήρου καί χάλυβος ὡς πρός τά μέτρα πού προτείνει δυνάμει τοῦ ἄρθρου 58. Στήν προκειμένη περίπτωση, ἡ 'Επιτροπή ἐνημέρωσε τίς ἐπιχειρήσεις σιδήρου καί χάλυβος γιά τά μέτρα πού προετίθετο νά λάβει καί συνῆλθε μέ τίς ἑνώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων, περιλαμβανομένης καί τῆς ἑνώσεως τῶν ἰταλῶν παραγωγῶν ράβδων ὁπλισμοῦ σκυροδέματος κυκλικῆς διατομῆς, παρέχοντάς τους τήν δυνατότητα νά καταστήσουν γνωστές τίς προτάσεις τους στήν 'Επιτροπή. Ἡ προσφεύγουσα ἐξεπροσωπήθη σέ μία τουλάχιστον ἀπό τίς συνεδριάσεις αὐτές, ἤτοι στήν συνεδρίαση τῆς 17ης 'Οκτωβρίου 1980. Ἡ 'Επιτροπή ἐξεπλήρωσε συνεπῶς τήν ὑποχρέωσή της νά προβεῖ σέ μελέτες σέ συνεργασία μέ τίς ἐπιχειρήσεις καί τίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων.

Ἐπί τοῦ πέμπτου λόγου

16 Ἡ προσφεύγουσα προσάπτει στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἔλαβε κατά τῶν εἰσαγωγῶν τά μέτρα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 74 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία οἱ εἰσαγωγές αὐτές ἐπιφέρουν ἤ ἀπειλοῦν νά ἐπιφέρουν σοβαρή ζημία στήν παραγωγή, ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, παρομοίων ἤ εὐθέως ἀνταγωνιστικῶν προϊόντων.

17 Ἀπό τήν διατύπωση τοῦ ἄρθρου 58 προκύπτει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἔχει τήν ἐξουσία «στόν βαθμό πού εἶναι ἀναγκαῖο» νά λαμβάνει τά προβλεπόμενα στό ἄρθρο 74 μέτρα, συγχρόνως μέ κάθε ἄλλο τυχόν μέτρο πού λαμβάνεται βάσει τοῦ ἄρθρου 58. Ἡ ἐκτίμηση τῆς ἀνάγκης λήψεως τέτοιων μέτρων ἐναπόκειται στήν Ἐπιτροπή, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἐλέγχου ἀπό τό Δικαστήριο τῆς νομιμότητος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας αὐτῆς.

18 Πρέπει σχετικῶς νά τονισθεῖ ὅτι ἡ προσφεύγουσα δέν προέτεινε κανένα στοιχεῖο πρός ὑποστήριξη τοῦ ἰσχυρισμοῦ της ὅτι ἡ Ἐπιτροπή προέβη σέ κακή χρήση τῆς διακριτικῆς της ἐξουσίας. Τουναντίον, καί πρό τῆς εἰσαγωγῆς ἀκόμη τοῦ συστήματος ποσοστώσεων, ἡ Ἐπιτροπή ἔλαβε μέτρα γιά τόν ἔλεγχο τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν καί τοῦ ὄγκου τῶν εἰσαγωγῶν προϊόντων σιδήρου καί χάλυβος ἀπό τρίτες χῶρες. Ἰδίως καθώρισε τιμή βάσεως, συνῆψε συμφωνίες μέ τίς τρίτες χῶρες καί ἔλαβε μέτρα ἐπιτηρήσεως. Κατά τόν χρόνο θεσπίσεως τῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ, ἐνίσχυσε ἀκόμη περισσότερο τήν ἐπιτήρηση αὐτή καί ἀναθεώρησε τίς τιμές βάσεως. Ἐξ ἄλλου, σύμφωνα μέ τά στοιχεῖα πού προσεκόμισε ἡ Ἐπιτροπή, τό ἐπίπεδο τῶν εἰσαγωγῶν ἐσημείωσε πτώση μεταξύ τοῦ 1977 καί τοῦ 1979, ἡ τάση δέ αὐτή ἐσυνεχίσθη πρίν καί μετά τήν εἰσαγωγή τοῦ συστήματος ποσοστώσεων. Δέν δύναται, συνεπῶς, νά προσαφθεῖ στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες γιά νά δυσχεράνει τίς εἰσαγωγές ἀπό τρίτες χῶρες.

19 Πρέπει ἐπίσης νά τονισθεῖ ὅτι, στίς διαπραγματεύσεις της μέ τίς τρίτες χῶρες, ἡ Ἐπιτροπή ἀντιμετωπίζει σημαντικές δυσχέρειες λόγω τοῦ ὅτι ἡ ΕΚΑΧ εἶναι προεχόντως ἐξαγωγεύς χάλυβος· ὑπό τίς περιστάσεις αὐτές, εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐξασφαλίζει τήν συνέχιση τῶν κοινοτικῶν ἐξαγωγῶν καί συγχρόνως νά προσπαθήσει νά περιορίσει τίς εἰσαγωγές στήν Κοινότητα· ἄν, συνεπῶς, ἐλάμβανε περιοριστικές ἀποφάσεις χωρίς διαπραγματεύσεις μέ τίς τρίτες χῶρες, ὑπῆρχε φόβος νά προκαλέσει τήν λήψη ἐκ μέρους τους μέτρων ἀνταποδόσεως, ἐπιζημίων γιά τό κοινό συμφέρον.

20 Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, ἡ προσφυγή πρέπει νά ἀπορριφθεῖ ὡς ἀβάσιμη.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

21 Κατά τό ἄρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα.

22 Δεδομένου ὅτι ἡ προσφεύγουσα ἡττήθη, πρέπει νά καταδικασθεῖ στά δικαστικά ἔξοδα, περιλαμβανομένων καί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων τῆς αἰτήσεως λήψεως προσωρινῶν μέτρων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνει καί ἀποφασίζει:

1) Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή.

2) Καταδικάζει τήν προσφεύγουσα στά δικαστικά ἔξοδα, περιλαμβανομένων καί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων τῆς αἰτήσεως λήψεως προσωρινῶν μέτρων.

	Mertens de Wilmars	Bosco	Touffait
Due	Pescatore	Mackenzie Stuart	O'Keeffe
Koopmans	Everling	Χλωρός	Grévisse

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 16 Φεβρουαρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars